

بنیاد شهید و امور ایثارگران
بیمارستان روانپزشکی میلاد شهریار

تب شالیزار

گروه هدف: مددجویان و خانواده

واحد آموزش

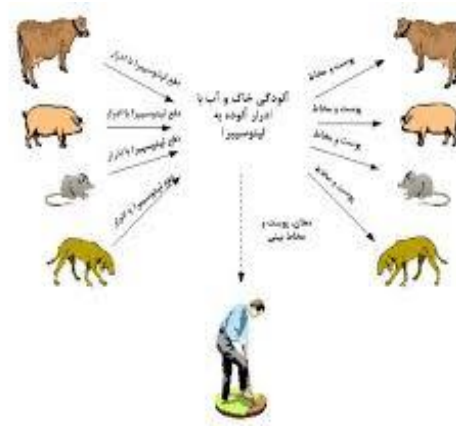
کدشناسه: MH/PFE/FO/18

ویرایش اول سال ۱۳۹۴

- ❖ پس باید همه حیوانات را آلوده فرض کرد و محتاطانه عمل کرد.
- ❖ در صورت مشاهده علائم بیماری در حیوان. حتما به اداره دامپزشکی محل اطلاع دهید.
- ❖ مواد غذایی به صورت صحیح و بهداشتی و به دور از دسترس حیوانات نگه داری شود.

آیا این بیماری درمان دارد؟

خوشبختانه هم در موارد خفیف و هم موارد شدید بیماری درمان وجود دارد که با استفاده از آنتی بیوتیکهایی از جمله داکسی سیکلین. آمپی سیلین. آموکس سیلین و پنی سیلین و... صورت می گیرد و پس از تشخیص قطعی بیماری توسط پزشک با توجه به نشانه های بیماری و اثبات آزمایشگاهی توسط پزشک برای بیمار تجویز می شود.

حدود یک ماه ادامه می یابد. در این مرحله ممکن است به صورت نادر علائم مغزی مانند آنسفالیت (التهاب و عفونت لایه سطحی مغز). نوریت محیطی (بی حسی اعصاب دست و پا) و فلج اعصاب مرکزی بروز نماید. لازم به ذکر است که لیتوسپیروزی که بدون زردی باشد هرگز کشنده نیست.

چگونه میتوان از بروز این بیماری جلوگیری نمود؟

- ❖ در صورت بروز زخم یا هرگونه خراش پوستی در اندامها به هیچ وجه آنرا در آبهای آلوده و یا در زمین کشاورزی وارد نکنند.
 - ❖ در محل های نگه داری دام و چراگاهها با پای برهنه راه نروند و به علف های آنها دست نزنند و در صورت لزوم حین کار حتما از دستکش استفاده نمایند .
 - ❖ از راه رفتن با پای برهنه در آب رودخانه ها . چاله ها و گودالها پرهیز نموده و از آشامیدن آب آلوده خودداری نمایند.
 - ❖ در صورت نیاز به شستشوی دست و پا در حین کشاورزی هرگز از آبهای اطراف مزرعه یا آب چاله ها استفاده نکنند. زیرا ممکن است این آبها به ادرار دام یا جوندگان آلوده باشند..
 - ❖ در آبهای که به سلامت آنها اطمینان ندارند شنا نکنند.
- با توجه به اینکه حیوانات ممکن است علی رغم بیمار بودن و دفع عامل بیماری هیچ علامتی نداشته باشند.

هوالشافی

تب شالیزار یک بیماری تب دار عفونی است. این بیماری جز بیماریهای مشترک انسان و حیوان بوده که در مناطق مختلف تحت عناوین مختلف مانند تب شالیکاران، تب گل ولای، بیماری ماهیگیران، زردی خونریزی دهنده تب هفت روزه، تب نیشکر چینان و..... معروف است.

این بیماری در تمام دنیا به جز قطب شمال و جنوب گسترش دارد و اندومیک مناطق با بارندگی زیاد و دارای سطح آبهای زیرزمینی بالا می باشد. عامل بیماری باکتری بنام لپتوسپیرو است. مخزن این بیماری حیوانات اهلی و وحشی هستند و شرایط مساعد محیطی مانند خاک مرطوب یا آبهای سطحی زمینه را برای بقای این باکتری در خارج از بدن میزبان فراهم می سازند.

بیماری زایی این عفونت چگونه است؟

عفونت لپتوسپیرویی از طریق تماس انسان یا دام با آب خاک یا غذای آلوده شده به ادرار حیوان آلوده ایجاد می شود. راههای ورود این باکتری به بدن انسان از راه زخم یا خراشهای پوستی، سطوح مخاطی، ملتحمه چشم و تنفس قطرات معلق حاوی باکتری میباشد. بعد از ورود به بدن این باکتری به سرعت وارد جریان خون شده و تکثیر می یابد به این مرحله اصطلاحاً لپتوسپیرومیا گفته میشود که تا ۱۷ الی ۱۰ روز پس از شروع بیماری ادامه دارد. بعد از ۱۰ روز از ورود باکتری به بدن و

تولید آنتی بادی ها عامل بیماری زا که در کلیه ها جایگزین شده از راه ادرار دفع میشود. به این مرحله لپتوسپیروریا گفته میشود که ممکن است به مدت طولانی ادامه داشته باشد.

چه حیواناتی مخزن لپتوسپیروز می باشند؟
مخزن بیماری همه حیوانات اهلی هستند وهم وحشی از جمله گاو، اسب، سگ، گربه، موش و سایر جونندگان و حیوانات وحشی مانند گوزن، روباه، راسو، سنجاب و حتی خزندگان و دوزیستان.

راههای انتقال این بیماری کدامند؟

این بیماری از طریق تماس با آب، غذا یا خاک آلوده به ادرار حیوان اهلی یا وحشی مبتلا به انسانات انتقال می یابد. بنابراین هم از طریق خوردن و آشامیدن غذا و آب آلوده به ادرار حیوان اهلی یا وحشی مبتلا به انسان انتقال می یابد بنابراین هم از طریق خوردن و آشامیدن غذا و آب آلوده و هم از طریق ورود عامل بیماری زا از راه خراشهای پوستی و مخاطی و تنفسی انتقال صورت می گیرد.

نکته قابل توجه آنست که انتقال بیماری از انسان به انسان بسیار نادر است.

تب شالیزار در فرد مبتلا چه علایمی ایجاد می نماید؟

بروز علایم بیماری معمولاً ۷ الی ۱۴ روز پس از مواجهه فرد با عامل بیماری زا اتفاق می افتد. این بیماری میتواند بدون علامت و یا به صورت تب دار حاد همراه با یا بدون زردی و در موارد بسیار نادر کشنده باشد و با انتشار عامل بیماری در ارگانهای مختلف بدن به صورت مننژیت (التهاب پرده مغز)، میوکاردیت (التهاب عضله قلب)، پنومونی (عفونت ریه)، کلایس قلبی-عروقی (تخریب قلب) و نارسایی کلیوی حاد را نشان دهد. در اکثر موارد بیماران دچار نوع تب دار خفیف بدون زردی می شوند و در موارد کمتری بیماری بصورت شدید زردی تظاهر می یابد.

علایم در نوع بدون زردی بیماری :

شایعترین علایم در مرحله اول بیماری که عامل بیماری زا وارد خون میشود معمولاً سردرد، تب و لرز، درد عضلانی، تهوع و استفراغ و درد شکم می باشد که برای حدود یک هفته ادامه می یابد. گاهی علایم مانند گلو درد، ضایعات پوستی، تظاهرات چشمی مانند ترس از نور و التهاب ملتحمه چشم و علایم ریوی مانند درد قفسه سینه، سرفه و خلط خونی هم اتفاق می افتد و به علت شباهت بیشتر علایم به بیماری آنفلانزا ممکن است با آن اشتباه گردد. بعد از حدود یک هفته بیماری وارد مرحله دوم یا مرحله دفاعی می شود که با ایجاد آنتی بادی در بدن و وجود عامل بیماری زا در ادرار مشخص می شود. در این فاز علایم اولیه مانند تب و لرز و سر درد باز میگردد و تا